

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 38. Apud Itatinenses duo oppida reædificantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

in alterâ montium parte populos lustrans, cognovit Ethnicos alios Religionis Christianæ & fundandi oppidi desiderio teneri, quos spe alens, & Sanctos Cosmam & Damianum in eorum Tutelates designans, per Viperarum flumen ad Ibicuitum descendit. In itinere obvios habuit aliquot Barbaros horum fluminum accolas, oppidum sibi erigi & Sacerdotem concedi postulantes: sed quia oppida multiplicari vetabat raritas Sociorum, Barbaris sualit, ut se Japeiviensibus Neophytes, quod pedentim fecere, adjungerent. Quaquâ transibat, Indos largè donabat, ita ut ex tot Catechumenorum Neophytorumque millibus nullus indonatus abierit. Mox reflexo per Urvaciam & Paranam itinere, ad Sanctæ Fidei urbem contendit. Post ejus discessum in Tapensium montium ultimo pñne angulo, Societas aliud oppidum sub finem anni condidit factis JESU & MARIAE nominibus dedicatum. Locus, in quo positum est, Ibiticarin vocabatur, quò tot coloni concurrerunt, ut primo fundationis anno quatuor mille capita censita sint, sub cura Petri Molæ, ob bonitatem indolis, & tractandorum Indorum peritiam, memorabilis. Infantes promore statim baptizant, templum pro instruendis adultis ædificatum. Sic non toto biennio in Tapensi Provinciâ octo oppida ab Societate constrœcta, & loca alia aliis construendis designara, Guairanæ jaëtaram, æquale fermè animarum præsenti lucro, & majori spe, compensantur.

AT in Itatinensem Provinciam ducentis leucis ab Tapensi distantem, post superioris anni populationem à Mamalucis factam, Paraquariae Prætor duas Hispanorum cohortes in subsidium miserat: quæ, quòd abactis jam Indis serò venissent, & milites Indorum servitiis inhiant, majori detimento, quām emolumento, fuere: nam ad Assumptionis urbem reduces, quòd liberius miserorum operis abuterentur, Prætori insinuavere, benè se facturum, si Itatinensem curam clericis, non religiosis, traderet. Et jam Prætor præposto consilio assensurus erat, nī Francisco Vasquius Provincialis intercessisset, grande reipublicæ damnum prænuncians, si Apostolicis progressibus se interponeret. Igitur Didacus Rançonierius, qui ad urbem Assumptionis venerat, cum ampli potestate oppida condendi, ad suos Itatinenses cum Justo Vansurkio & Nicolao Enarto opera Apostolica continuaturus rediit. Quorum hoc anno labor fuit, ex dispersis latronum metu populis, & reductione aliorum Barbarorum, duo oppida erigere: primum ad Tepotium flumen positum, Justi Vansurkii curæ traditum est: aliud centesimo ab Assumptionis urbe lapide non procul Paraquario, Didaci Rançonierii & Nicolai Enartii industria surrexit: quorum difficultates in recolligendis Barbaris, in fame tolerandâ, in ædificandis templis, & domibus, quia omnibus missiōnatiis nostris communes sunt, dicere supersedeo. Evangelicis profectibus mirum quantum offecerit Viri in dignitate positi imprudens diētum, qui Itatinensi Casiquio ad se venienti, jocone, an serio? cùm asseruisset Itatinenses omnes Hispanis aliquando servituros, ab nostris tanquam servitorum prodromis absterruit. Quamquam pedentim obstaculum illud amotum est, imperatis ab Rege Catholico litteris, quibus Neophyti nostros per Evangelium reducitos ab servitiis privatorum eximens, sibi immediate tributarios faciebat. Rançonierii oppido non parum incommodavit rumor ab ipsis Paiguis temere sparsus, ubique afferentibus, Hispanos Paraquarienses, in Paigas & Itatinenses infesta arma moliri. Quæ res ita perturbavit Indos nostræ curæ subditos, ut quadringenti, duce Nianduabusuvio seniore, transmissio Paraquario, ad montes latiflîme protenos, & nostris excursoribus cù occasione destinatos, transfugenter, quorum plerique ad ovile Christi Pastorum suorum fideli operâ sequenti anno rediere.

SUB finem anni Provincialis Vasquius Româ litteras recepit, quibus alteri Provinciæ præfecturam tradere jubebatur. Hanc ipse quinquennio administravit vario rerum successu, nam sub ipso undecim Guairaniæ oppida destrœta: ad Paranam Acaraicensis sedes expuncta, Iguaçana metu belli tradueta, Urvacensis & Paranensis Neophyti repetitâ lue diminuti, Chaquensis provincia bis frustra

Sanctorum
Cosma &
Damiani
oppidi desi-
gnatio.

JESU-Ma-
rianum op-
pidum con-
ditur.

Quater mil-
le capita re-
ducuntur.

CAPUT
XXXVIII.
Apud Itati-
nenses duo
oppida re-
ædifican-
tur.

Rex Catho-
licus Itaia
favet.

CAPUT
XXXIX.
Status Pro-
vinciae sub
Francisco
Vasquio
Provincia-
li.